Biff (Tirat)

Oyunun Adı: Satıcının Ölümü
Yazar: Arthur Miller
Çeviren: Orhan Burian

BIFF – Okulda altı yedi yıl geçirdim; tek, içimde bir heves uyansın diye. Acentelerde katiplik, seyyar satıcılık, nasıl olursa olsun bir iş bence iyi idi. Oysa öyle yaşamak, yaşamak değilmiş. Sıcak yaz sabahları yer altı trenlerine tıkılmak, ömrün olduğu kadar senet kaydetmek, telefona cevap vermek ya da alıp satmak. Açık havaya çıkıp gömleğini atarak oturmak dururken yılın elli haftasını, iki haftalık tatil uğruna, işkence ile geçirmek. Yanındaki arkadaşlarının bir üstüne geçmekten başka bir şey düşünmemek: İşte, geleceğini güvence altına almak böyle yapmakla oluyor. (Heyecanı artmaktadır.) Savaştan önce evden ayrılalı beri yirmi otuz iş değiştirdim. Happy, hepsi de sonunda aynı çıkıyor. Bunun farkına ancak son zamanlarda vardım. Nebraska'da sürücülük ettiğim sırada, ondan önce Arizona'da, son kez de Teksas'da. Bu kez onun için eve geldim; galiba bunun farkına vardım da geldim. Son çalıştığım çiftlik var ya, şimdi orda bahardır. On beş kadar tayları olacaktı. Biliyor musun, anasıyla yavru tay kadar iç açan, göze hoş görünen manzara azdır. Hem şimdi oralar ılıktır da. Teksas şimdi ılıktır, bahar içindedir. Benim bulunduğum yerde de ne zaman bahar olsa içimden doğru bir şey depreşir. "Bir baltaya sap olamıyorum," derim; "Ben ne halt ediyorum, haftada yirmi sekiz dolarla yetinip atlarla vaktimi öldürüyorum. Otuz dördüne geldim, kişi ev bark edinmeli vakitken." İşte, öyle zamanlarda koşup eve geliyorum. Ama şimdi buradayım ya, ne yapıp edeceğimi kestiremiyorum. (Biraz durduktan sonra.) Eskiden beri yaşamımı boşa harcamamak baş düşüncemdi. Ama buraya her dönüşte yaşamımı boşa harcamaktan başka bir şey yapmadığımı anlıyorum.